

ՀԱՅ ԿԵՆՔ ԵՒ ԵԿԵՂԵՑԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ազգիս Վեհափու Հայրապետին ուղղած
Վահկ Տէր Պօլոս Նուրար Փաշայի նամակը.

Վեհափու Տէր,

Պատիւ ունեցանք ստանալու Զերդ Ռ. Օծութեան 630
թիւ և 28 Ապրիլ 1914 թուական Հայրապետական Կոնդակը,
և կը փութանք հաղորդել թէ անոր պարունակութիւնը մեր
լաւագոյն ուշագրութեան առարկան ըրբինք:

Ընդունեցանք նաև Կաթողիկոսական Դիւմսիդ 692 թիւ
և 4 Մայս թուական պաշտօնագիրը: Զեր Վեհափառու-
թիւնը կրնայ ապահով ըլլալ թէ՝ պիտի չի թերանանք հա-
մակերպելու այն յանձնարարութեանց զոր այդ առթիւ
բարեհաճած է ընել մեզի:

Անմիջապէս որ Եղիպատ վերադարձայ, կատարելէ
վերջ այն պաշտօնը զօր Զեր Վեհափառութիւնը հաճած էր
ինծի վստահիլ, Հ. Բ. Բ. Միութեան Կեդրոնական Ժողովը
յաճախ գումարուեցաւ, ճշգելու համար իր նոր ուղղու-
թիւնը՝ Հայաստանի մէջ Բարեհնորոգութեան մօտալուտ
գործադրութեան բերմամբ:

Եթէ պարագաները թոյլ չի տուին մեզի տակաւին
վերջնականապէն հաստատելու մեր Միութեան նոր ծրա-
գիրը, սակայն և այնպէս իր յառաջիկայ գործունէութեան
լայն գիծերը պատրաստեցինք, և «Միութիւնի մէջ հրատա-
րակեցինք Յայտարարութիւն մը, որուն պատճէնը ներփակ
կը մատուցուի: Նոյնին կը կցենք նաև ճառախօսութիւնը,
զոր արտասանեցի Միութեան վերջին Անդհանուր Ժողո-
վին, և որ պիտի ցոյց տայ թէ՝ Միութիւնը արդէն մտա-
հոգուած է այդ խնդրով: Ինչպէս Զեր Վեհափառութիւնը
պիտի տեսնէ, մենք ներշնչուեցանք մեր Հնկերութեան
հիմնական նպատակէն, հաշուի առնելով նոյնպէս այն նոր
պահանջները, որ Հայաստանի մէջ մեր գործունէութեան
բարեփոխումը հարկադրելու բնոյթը ունին:

Զեր Վեհափառութիւնը, շատ իմաստութեամբ և հեռատեսութեամբ, մեր ազգասիրական և բարեգործական ընկերութեանց մասնաւոր ուշադրութիւնը կը հրաւիրէ երեք խնդրոց վրայ՝ կենսական Ազգին ապագային համար.—դրաբոցական հաստատութիւններ, տնտեսական ձեռնարկութիւններ և արտագաղթի գէմ միջոցներ, ճիշտ այդ խընդիրներն են զոր մենք ևս նշանակած ենք մեր ծրագրին մէջ։

Տարակոյս չիկայ որ հայաբնակ նահանգներուն մէջ մեր վարժարաններուն յաւելումովլը և հողագործական ձեռնարկներուն ստեղծումովն է որ կարելի պիտի ըլլայ մեր հայրենակիցներուն մտաւորական վերականգնումը և տրնտակական բարելաւումը։

Այդ նպատակն է արդէն զոր Միութիւնը որդեգրած է և զոր այժմ կոչուած է զործագրելուաւելի մեծ սահմանի մը մէջ քան թէ անցեալին։

Նոր թուականը, զոր առաջազրուած բարենորոգումներու գործադրութիւնը կը յայտորոշէ, հայերուս առջև կը բանայ աշխատութեան շատ ընդարձակ դաշտ մը, ուր զանազան խմբակցութեանց և բարեսիրական ընկերակիցութեանց հաւաքականութիւնը և համագործակիցութիւնը աղպային վերականգնումի գործին բարերար ազգակիները պիտի ըլլան։

Կոչը, զոր Զեր Ս. Օծութիւնը իր օրհնաձիր կոնդակով կուղէ գերազանցապէս ազգասիրական, բարձր հեռատեսութեան գործ մըն է, և Հայկական Ծնդհանուր Միութիւնը պարտականութիւն կը սեպէ անոր ընդ առաջ երթալու, այսքան ևս յօժարակամ որ իր նպատակին իրագործումը ապահովելուն կը ծառայէ, բոլոր բարի կամեցողութեանց և ազնիւ անձնութերութեանց համերաշխութեամբն իսկ։

Զեր Վեհափառութեան բարձր հեղինակութիւնը պիտի գիտնայ բոլոր օժանդակութիւնները հաւաքել ազգային վերագոյութեան ծրագրին շուրջ, զոր հանդիսաւորապէս կը յանձնարարէք բաւական կնճռալից ըսոպէի մը, երբ ամբողջ ազգը ամոքուած կըզգայ՝ իր ճակատագիրը յանձնուած տեսնելով իր սիրելի Հայրապետին իմաստութեանը։ Սպա-

սելով որ մեզ վերին աստիճանի շահախնդրող խնդիրներու խորունկ ուսումնափրութիւնը լրանայ, մեր նոր ծրագրին պատրաստութեան տեսակէտով, կը կարծենք թէ՝ կրթական գործը պիտի կարենայ զգալապէս յառաջդիմել, շնորհիւ մեր աղգային վարժարաններուն յատուկ կրթական բաժինին՝ հանրային կրթութեան պիտածէին վրայ:

Այն ատեն կարելի պիտի ըլլայ մեր վարժարաններուն թիւը աւելցնել և ամսնց մակարդակը բարձրացնել, բարձրագոյն և մասնաւոր վարժարաններու հաւանական հիմնարկութիւններով, ինչպէս՝ արհեստից, գործնական երկրագործութեան, և այլն:

Միութիւնը ևս, որ հիմնած է և Միացեալի միջոցաւ կը մատակարարէ 41 վարժարաններ, որոնց մին Վանայ Վարժապետանոցը և Տէօրթ-Եօլի Ֆէլէկեան Որբանոցը, կը յաւանք թէ ի վիճակի պիտի ըլլայ կրկնապատկերու իր գոլլոցական հաստատութիւնները, քանի իր սեփական միջոցները ներեն:

Գալով մեր տարարախոս հայրենակիցներուն անտեսական ողբալի կարօտութիւնը բարւոքելու հարկին, այդ բանը հրամայողաբար կը հարկադրուի և մեր բմբնաւով պէտք է մեր առաջին մտահոգութիւններէն մին ըլլայ:

Բայց ոչ մէկ լուրջ գործողութիւն գրապէս կարելի պիտի ըլլայ, ցորքան երկրին մէջ ապահովութեան րէժիմ մը չի հաստատուի, գոնէ տարրական արդարութեան մը գործադրութեամբը:

Հայաստանի մէջ «Աէնտիքա»ներու, «Քօօրերապիվ» ներու, «Քրէտի Ալրիքօլ»ներու ատեղծումը մեր հայրենակիցներուն համար ահապին օգտակարութիւն մը պիտի ունենայ:

Այսպիսի հաստատութիւնները, որոնց բարիքները վիճելի չեն, Եւրոպայի մէջ, և ատենէ մը ի վեր եզիստոսի մէջ ևս, շատ գոհացուցիչ արդիւնքներ առւած են:

Անձնապէս, լրջօրէն զբաղած եմ այս խնդրով և համոզուած եմ որ սէնտիքալիզմը, եթէ Հայաստանի մէջ հիմնուի, հողագործութեան մեծ թոփչ մը պիտի տայ:

Սակայն դժբախտաբար Թուրքիոյ մէջ չի կայ օրէնք մը որ թոյլ տայ հողագործական դրամատուններու կամ սէնտիբաններու կազմութեանը:

Ցորքան անշարժ կալուածներու գրաւի (իփօթէք) դրութիւնը և բարոյական անհատի սկզբունքը չի հաստատուին, ինչպէս քաղաքակիրթ երկիրներու մէջ, յանդուզն պիտի ըլլար, չըսելու համար անհնարին, այս մասին ո և է նախաձեռնութիւն մը:

Ի հարկին, կարելի է հողագործական սէնտիբաններ կազմել, բայց ուր գտնել քրէտիի մստուկներ կամ հողագործական դրամատուններ՝ ատոնց մատակարարութեան համար (միակ հողագործական դրամատունը որ կը գործէ Թուրքիոյ մէջ Պետական Դրամատուն մըն է, և աւելի քաղաքական գործիք մը՝ յօդուա քրիստոնեաններուն հողագորկման):

Այս պայմաններու մէջ, մեր կեղրոնական Ժողովը առայժմ ո և է հողագործական ընկերակցութիւններ կազմելու կարելիութիւնը չի տեսներ, որքան ատեն որ աիբող օրէնքները չեն բարեփոխուիր, իրեն ուրիշ բան մը չի մնար հետևաբար՝ բայց եթէ սպասել և միւս կողմէ աշխատիլ որ այդպիսի մասնայատուկ օրէնքներ հաստատուին, քանզի անոնցմով և եթ հնար պիտի ըլլայ այդ գաւառներուն աընտեսական բարելաւումը:

Կը կարծենք թէ տսիկա պէտք է ըլլայ մին այն առաջնակարգ խնդիրներէն որոնց վրայ օգտակար է հրաւիրել Ընդհանուր Բնմիչներու ուշադրութիւնը, համոզելով՝ իրենք խոկ ատոր նախաձեռնութիւնը ստանձնել Օսմաննեան կառավարութեան մօտ, մանսաւանդ որ մեզ կը հաւաստեն թէ կառավարութիւնը մտազիր կը թուի Խորհրդարանին ներկայացնել քանի մը օրինագիծներ, երկրին հողագործութեան ընդհանուր վիճակին բարելաւման համար:

Միակ բանը որ Միութիւնը պիտի կընար թերեւս ներկայիս մէջ ընել, ան ալ գրաւուած կամ գրաւի տակ գրուած և ծախու հանուած հողերը գնելով՝ վճարման դիւրութիւններով և առանց տոկոսի հայ հողագործներուն ծախելու ձեռնարկն է:

Բայց որպէս զի Միութիւնը կարենայ նուիրուիլ այդ անհունօրէն օգտաւէտ գործին, պէտք ունի զրամագլուխւներու՝ որ դժբախտաբար մեր Ընկերութեան ներկայ հառովիթները կ'անցնին:

Միութեան նպատակն է, իր Հիմնական կանոնագրին համաձայն, օգնել այն հայերուն որ հաւատարիմ մնացած են հայրենի երկրին. այդ նպատակը կը համապատասխանէ արդարեւ Զեր Վեհափառութեան յանձնարարութեան՝ արդիկելու մեր հայրենակիցներուն արտազաղթը, անիկա հոգին կապելով:

Հողային սեփականատիրութեամբ և հողագործութեան յառաջդիմութեամբ միայն մեր ազգին գոյութիւնը և բարգաւաճումը այսունետև պիտի կը նաև բաշխաւորուիլ. մեր բոլոր ջանքերը պէտք է ուրեմն ձգտին այդ իդէալը իրականացնելու:

Բայց Զեր Վեհափառութիւնը գիտէ հարկաւ որ այդ յառաջդրութեան մէջ յաջողուելուն համար կարևոր հասոյթներու և վեհանձն նուիրատուութեանց պէտք կայ:

Համերաշխութեան և անձնուիրութեան ոգին՝ զոր մինչև ցարդ մեր բարեկեցիկ հայրենակիցները հաճեցան ցոյց տալ գէպի Միութիւնը, մեզի թոյլ կուտայ յուսալու թէ՝ այս նպատակին համար ոչ ոք պիտի զանայ մեզի իր աջակցութիւնը: Ասոր համար կը բաւէ որ Զեր Վեհափառութիւնը բարեհաճի բարձրացնել իր ձայնը ի նպաստ մեր ազգութեան ծրագիրներուն. այդ հայրական ձայնը պիտի շարժէ բոլոր սիրաերը և ոչ ոք պիտի վարանի այլևս մեզի ընծայելու իր օգնութիւնը:

Արդէն յօգուտ մեր առաջադրութեանց նոր և վեհանձն մասնակցութիւններ ապահովելու մտածումով է որ պատուիրակ կարգեցինք մեր աշխատակիցը Տօքթ. Ն. Տաղաւարեան, որ պաշտօն ունի անմիջապէս կովկաս ուղեորուելու և յետոյ Հայաստանի մէջ ևս ուսումնասիրական շրջան մը ընելու:

Ամենախորին ակնածանքով,

Ի գիմաց Հ. Բ. Բ. Միութեան Կեդր. Վար., Ժողովի

Ատենապետ Պօղոս Նուշար